

Херодотъ? И сатиричната критика би погърбела
и въ всякакви силогизми да оспорятъ
истинността на съвпадностите на новите
и антични, на които още съвременните
даже толкова малко се обуславя, които
и днес още истинността на тяхно пред-
положение е постоянно предметъ на
препирки между учени т.д.

Има и другъ единъ исторически пам-
ятникъ, който е ^{иде}представителъ на
или петъ века преди Херодотовия сач-
ания, до който е библиятъ, или по-точно
първиятъ петъ книги на ветхия Заветъ.
Но за насъ е важно да припомнимъ ней-
но свидетелство, защото да свидетелство ^{св. св.}
поради да свидетелство въ обикновените
на духовна история събития, които
се случили между единъ народъ и ра-
баванъ теократически предъ непосред-
ственния вѣдния Божия. Повдига-
нията на библиятъ предъ нами-
та на природата често превръщатъ
предъ гледомъ, и на веднака станаха медии
свѣрхестествени сили които повдиг-
ватъ ^{ни}идеи предъ работи. Въ това съд-
бува и критическата история пада
по мърда въ усъмнявания. Като нека
да разгледаме иди говори свободно за наука
та мърда да я отдели отъ религията, какъ
и нагало некаха въ гръцкия да я отдели
и античната историята